

здраво жертвата. Когато хване жертвата си, никой не може да я освободи отъ неговите нокти. Когато човѣкъ свие рѣжката си на юмрукъ, съ това той иска да покаже, че никой не може да вземе отъ рѣжката му това, което веднъжъ е сграбчилъ. Щомъ отпусне юмрука си, човѣкъ всичко дава. Съ това той казва, че не иска да дѣржи нищо съ ноктите си, т. е. не иска да дѣржи жертвата въ юмрука си.

Всички движения, които човѣкъ прави, не сѫ произволни. Тѣ криятъ своя произходъ въ далечното минало на човѣка. На времето си тия движения сѫ били разумни и естествени, но днесъ, когато причината имъ е забравена, тѣ нѣматъ онова значение, каквото сѫ имали въ миналото. Днесъ ние виждаме, че нѣкой свива рѣжката си, но защо я свива — не знаемъ. Въ движенията, въ свиването на рѣжката липсватъ нѣкои нѣща, вследствие на което това свиване е изопачено. Нѣкои движения сѫ много естествени. Запримѣръ, когато викате нѣкого, вие движите рѣжетѣ си напредъ, къмъ васъ. Когато пѣдите нѣкого, движите рѣжетѣ си назадъ. Когато крие нѣщо, детето туя рѣжетѣ си отзадъ, близо до сланините си.

Сега говоримъ за юмрука, но за следния пътъ пишете върху темата: „Произходъ на юмрука“. Понеже никой авторъ не е писалъ по този въпросъ, вие кажете своето авторитетно мнение за юмрука. Ако пѣкъ знаете, какво сѫ казали старитѣ хора за юмрука, пи-